

nødent, saa burde der ogsaa affattes Alimenterationsbidrag til de uægte Børn. Selvfølgelig skal Udvalget under tredje Behandling tage alle de Endvidendringer op til Drøftelse, der ere fremkomne imod dette Vædringsforslag; dog antager jeg ikke, at Udvalget helt vil frasalbe det, men mulig forandre de 5,000 til et andet Tal. — Jeg skal i Anledning af Underændringsforslag Nr. 10 bemærke, at naar Flertallet i Udvalget har været betænkeligt ved det og ikke er gaaet med til det, i alt Fald ikke paa dette Tidspunkt, har det sin Grund i, at man ikke holdt af, selv om det kun var i et enkelt Tilfælde, at stille det uægte Barn og det uægte Barns Moder heldigere end det ægte Barn og det ægte Barns Moder. Hvis dette Underændringsforslag kommer ind i Loven, vil Forholdet jo være saadant, at naar en Mand reiser til Amerika eller andet Steds hen i Udlandet og herhjemme efterlader sig baade ægte og uægte Børn, men derimod ikke tilstrækkelig Formue, saa komme hans ægte Børn paa Fattigvæsenet, medens de uægte Børn i Genhold til Bestemmelsen ogsaa forføres af Kommunen, men for disses Vedkommende bliver det ikke Fattigunderstøttelse. Det er den eneste Betænkelighed, jeg har ved dette Underændringsforslag; men denne Betænkelighed er ogsaa saa stor, at jeg af den Grund ikke kan være med til at stemme for det.

Angaaende det af det ærede Medlem for Svendborg (Tang) stillede Vædringsforslag om, at Barnet skal have Ret til at bære Faderens Navn, skal jeg bemærke, at denne Tanke i og for sig er saa kjon og saa rigtig, at af den Grund er der Ingen, der vil modsætte sig det. Jeg modsætter mig nemlig slet ikke Tanken i det ærede Medlems Vædringsforslag; jeg modsætter mig slet ikke det, der ligger til Grund derved. Det, jeg stemmer imod, naar den Vædring kommer til Afstemning, er Vædringsforslaget, saaledes som det her foreligger til Afstemning, og saa er det, jeg siger, at vedtage vi det, have vi sat en Meningsløshed mere ind i Verden, end der allerede er. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem havde delt sin Vædring i to Dele, den ene angaaende Sagen i sin Almindelighed, den store Tanke, Moralens osv., og den anden særlig vedrørende Fødselsstiftelsen; saa kunde man da have stemt for det Sidste og undladt at stemme for det Første. Der er to Grunde til, at det ærede Medlem har stillet dette Vædringsforslag. Den første Grund er den, at det ærede Medlem derigjennem vil komme Utugten til Livs. Jeg tror slet ikke, at vi gennem Lovbestemmelser komme denne Sag til Livs. Det er en Sag, der skal oparbejdes Landet over

ad andre Veie, end vi her følge; thi kun derigjennem, og ikke gennem Straffebestemmelser, formaa vi at tæmme den. Og i det Hele er det jo slet ikke et Lovforslag mod Utugten, som her foreligger, og naar det ærede Medlem siger, at nu skulle alle Sædelighedens Venner stemme for dette Forslag, og derved indirekte siger, at alle de, der ikke stemme for det, høre ikke til Sædelighedens Venner, saa er det en fuldstændig Misforstaaelse saavel af det Vædringsforslag, der foreligger, som af den Stilling, vi Andre, der ere imod det, indtage. Det Æneste, det ærede Medlem vil naae ved dette Forslag, er at give det uægte Barn en Fader. Jeg skal hertil sige, at det er en meget billig Maade at give det uægte Barn en Fader paa, men jeg skal tilføie, at saa bliver Faderen ogsaa derefter. Nei, vil det ærede Medlem være med at give de uægte Børn en Fader, saa giv dem Ret til at bære Faderens Navn, og giv dem Arveret efter Faderen, saa først bliver der Mening i det. Jeg vilde meget hellere stemme for dette end for det Vædringsforslag, der her foreligger, thi hvad vil det fore til i Praxis? Hvorledes bliver den praktiske Udførelse af det? Ja, det kan jeg ikke se. Jeg forstaaer ikke Vædringsforslaget, og jeg vil derfor henstille til den høitærede Minister, om han ikke vil forklare os, hvorledes han forstaaer Vædringsforslaget, og hvorledes han vil bringe det ud i Praxis. Der staaer jo, at Moderen skal under Falsmaals Bøder være pligtig til at opgive Barnefaderens Navn, og saa skal dette have Ret til at vide sin Faders Navn. Ja, hun skal opgive Barnefaderens Navn! Det vil altsaa sige, at naar en Kvinde her i Kjøbenhavn, der har født et uægte Barn, møder og skal opgive Faderens Navn, siger hun: Peder Jensen fra Stagen eller et andet Navn, og saa staaer det fast; der skal ikke paa nogen Maade konstateres, om der er et sandt Ord deri. Og for saa vidt hun siger, at hun ikke kan opgive det, det var paa en Dandsbod, eller det er En, der er reist sin Veie, eller hun hender ham ikke osv., hvad saa? Hvad sker der saa? Slet ingen Ting, og i det første Tilfælde sker der heller ingen Ting, fordi man ikke kan stole det Allermindste paa, at det, hun siger, er rigtigt. Nei, saaledes som Vædringsforslaget foreligger, tror jeg ikke, at det kan vedtages, og jeg vil raade ærede Medlemmer, der kunne have Lyst til at faae en saadan Bestemmelse ind i Loven, til at stille Vædringsforslag til 3die Behandling, saaledes at Spørgsmaalet kan foreligge i sin Renhed som Noget, man kan forstaa, og Noget, som Administrationen ikke først skal fortolke, før den kan finde en Maade at bringe